

דף מידע

2503

פ' "במדבר"

"איש על דגלו באותות לבית אבותם יחנו בני ישראל" (ב', ב').
אומר המדרש "חיבה גדולה חיבב הקב"ה את ישראל שעשאן דגלים כמלאכי השרת, כדי שיהיו ניכרים בני ראובן לעצמן ובני שמעון לעצמן, ומניין שהוא אהבה לישראל, שכן שלמה אומר הביאני אל בית היין ודגלו עלי אהבה" נמצא לפי המדרש, שעניין הדגלים אינו דבר של מה בכך, (גינוני מלכות וכדומה) אלא גילוי מופלא על גודל אהבת ד' יתברך לישראל עד כדי כך שהשווה אותם כמלאכי השרת, שאף הם יש להם דגלים. וכשם שמובן מאליו שדגלי המלאכים הוא ענין נשגב, כך דגלי בני ישראל מסמלים ענין נשגב ונעלה למאוד, ובראש וראשונה אות הוא לאהבתו יתברך לישראל.
(מתוך אתר וורטס - אתר שיתופי לדברי תורה).

ברוך דיין האמת
אבלים וכואבים על פטירתה של חברתנו היקרה
דבורה צונץ ז"ל
ומשתתפים באבלם הכבד
של חברנו יהודה צונץ, חברתנו עפרה ברמן, חברתנו עידית חרובי.
וכל בני המשפחה.

נר זיכרון

רוני לנדאו ז"ל - ד' סיון תשל"ו
שלמה מאיר ז"ל - ד' סיון תשמ"מ
טובה פורת ז"ל - ז' סיון תשס"ג
שושנה רימון ז"ל - ח' סיון תשנ"ו
ר' מנחם מנדל דויטש ז"ל - ט' סיון תשמ"ז
רות מאיר ז"ל - ט' סיון תשמ"ט

שהשמחה במעונם

מזל טוב

ליהודה צונץ ולכל המשפחה לנשואי הנכד, יאיר עם עדי, בנם של עודד ועפרה.

מוקד שר"פ - (מתוך הקיבוץ) מטלפון ביתי ניח - חיוג מקוצר #2580
או לטל' 073-2341234 בנייד מכל מקום בארץ ובחו"ל.

זמני שבת

19:06 הדלקת נרות
19:26 מנחה וקבלת שבת
08:30 שחרית
13:30 מנחה א'
18:00 מנחה ב'
20:18 צאת השבת

חג השבועות

נוהגים ללמוד תורה בשמחה במשך כל ליל חג השבועות. יסודו של המנהג מבואר בזוהר (ח"ג צח, א) לפי דברים אלו יום מתן תורה נקרא יום חתונה, שבו התקשר הקב"ה עם כנסת ישראל כחתן עם כלתו (תענית כו, ב). ובכל שנה בחג השבועות חוזר עניין מתן תורה להתגלות, וחוזרת כנסת ישראל להתחבר אל הקב"ה ככלה לחתנה. עוד טעם אמרו למנהג, שבאותו היום שקיבלו ישראל את התורה, האריכו בשינה, והיה צריך משה רבנו להעירם לקראת מתן תורה, שנאמר (שמות יט, יז): "וַיֹּצֵא מֹשֶׁה אֶת הָעָם לְקִרְאת הָאֱלֹהִים מִן הַמַּחֲנֶה וַיְתַצְבּוּ בְּתַחֲתֵית הָהָר". והיה בכך פגם, שלא התכוננו וציפנו כראוי למתן תורה. כדי לתקן חטא זה נוהגים לעסוק בתורה כל הלילה מתוך צפייה וכיסופים לאור מתן התורה שחוזר ומתגלה בכל שנה בחג השבועות. בתחילה רק חסידים יחידים היו נוהגים ללמוד בלילה, ולפני כארבע מאות שנה, בעקבות דברי האר"י, החל המנהג להתפשט עד שהפך לנחלת רבים. אמנם הזהירו המקובלים מאוד שהנשארים ערים יעסקו בתורה כל הלילה בלא לבטל את זמנם בדברים בטלים (בן איש חי במדבר ג). מכל מקום אין חובה לקיים מנהג זה, ומי שקשה לו להישאר ער ולעסוק בתורה כל הלילה, רשאי לישון. ויש מגדולי הרבנים שהעדיפו לישון בליל חג השבועות, כי שיערו בעצמם שאם יישארו ערים כל הלילה, לא יוכלו לכוון כראוי בתפילת שחרית ומוסף, או שלא יוכלו ללמוד בלילה בערנות מספקת, או שיאלצו לעסוק בהשלמת שעות שינה עד שהדבר יגרום לביטול תורה, או שלא יוכלו לשמוח כראוי בחג בהיותם עייפים. אולם הנשארים ערים סוברים, שגם אם הלימוד בלילה אינו איכותי כל כך וקשה לכוון בתפילת שחרית, יש במנהג הקדוש הזה ביטוי לאהבת ה' ואהבת התורה, ואדרבה יש בו מעלה מיוחדת של מסירות נפש לכבוד שמיים ולכבודה של כנסת ישראל. ונכון לכל אדם לבחור את מנהגו לשם שמיים.

גם מי שלא ישן בלילה מברך אחר עלות השחר את ברכות השחר, מפני שברכות השחר נתקנו כהודאה על ההנאה הכללית שמתחדשת לבני האדם בכל יום, ולכן גם מי שלא נהנה באופן אישי מדבר מסוים - מברך עליו. אמנם לגבי מספר ברכות ישנם חילוקי מנהגים:

א. נטילת ידיים: מוסכם שצריך ליטול ידיים לפני התפילה, אלא שנחלקו האם לברך על נטילה זו. למנהג אשכנז, מתפנים לפני התפילה ובכך מתחייבים בנטילת ידיים בברכה. אולם למנהג ספרד, בכל מקרה אין מברכים על נטילה זו.

ב. ברכות התורה: מוסכם שאם ישן במשך היום שלפני כן חצי שעה לפחות, יברך בבוקר ברכות התורה. ואם לא ישן כלל במשך כל היממה, יש אומרים שעדיין ברכות התורה שבירך ביום הקודם מועילות לו ואין לברכן שוב. ולכן טוב לשומען מאדם שישן ולכוון לצאת בשמיעתו. ואם אין שם אדם שאפשר לשמוע ממנו, לדעת רוב הפוסקים יברכן בעצמו, וכך הורו כל פוסקי הספרדים ורוב פוסקי האשכנזים. ויש מפוסקי אשכנז שהורו לכוון לצאת בברכת 'אהבה רבה'.

ג. ברכות 'אלוקי נשמה' ו'המעביר שינה': הואיל והן הודאה מפורשת על ההתעוררות מהשינה, יש אומרים שרק מי שישן בעצמו יכול לברך אותן. וכדי לצאת מהספק - טוב לשמוע אותן מחבר שישן ולכוון לצאת בזה.

חג שבועות שמח לכולם

יום הולדת שמח לכל קהילת שלוחות היקרה!...

הרב מיכאל.

**קריאת תהילים ע"י נשים
תקיים בשעה 17:45 בבית מדרש
נשים מוזמנות.**

הספד לדבורה / רעיה אריאל

דבורה יקרה,

צמד המילים אישה "קטנה-גדולה" כאילו נתפרו במדויק למידותייך הפיזיות והאנושיות. ניחנת בידיי זהב והיית חרוצה מאין כמוך. היה לך שכל ישר, אינטואיציות מבורכות בתחומים שונים שעזרו לך לפתור כמעט כל תקלה/בעיה שנקרתה בדרכך. לצערך, תכונות אלו לא הועילו לך ולמשפחתך עת התרַגְּשָה עליכם שואת יהודי אירופה. דבורה נולדה בפולין בעיר זְשׁוּב בשנת 1931.

בזמן המלחמה הוגלתה עם כל משפחתה לסיביר. ההורים נפטרו מרעב. דבורה ואחיה: יהודית, שלמה ודב נשארו לבדם בסיביר. משם עברו לטהרן. בשנת 1943 עלו לארץ עם כל ילדי טהרן.

בארץ הגיעה דבורה "לבית-אהבה" בקרית ביאליק ולאחר מכן לכפר-הנוער שבכפר חסידים בו הכירה את יהודה. במקום זה נשארו עד 1949. בשנה זו הצטרפו דבורה ויהודה לחברי שלוחות שהיו בתחילת הקמת הקיבוץ. בשנת 1952 - נישאו והקימו את ביתם המשותף.

בשנותיה הראשונות עבדה דבורה בברזלנות בניין והקמת גדרות. יותר מאוחר טיפלה בילדי פעוטון/גן/ובית הספר.

לפני שנים נשלחה מטעם הקיבוץ ללמוד תפירה בתל-אביב ובעקבות זה עבדה שנים בכישרון רב במתפרה, בתפירת בגדי ילדים, תיקונים ועוד.

דבורל"ה היית "מלכת-התחפושות". לא, לא במובן שאהבת להתחפש...את תמיד היית אמיתית! אלא שבהכנת תחפושות נראה שהקדמת את זמנך. לא הייתה תחפושת שלא הצלחת להכין במקוריות ובמדויק לפי התמונה שביקשו ממך. היום אומרים: "מי עדיין מכין בעצמו תחפושות לפורים? כולם קונים באיביי..." בזמן שאיביי הוקמה כבר לא היית דבורל"ה עם יכולת כזו של הכנת תחפושות אך אין לי ספק שאם היו רואים את מה שהכנת בעבר איביי היו קונים ממך!!! דבורה יקרה לכולנו,

בערב שבת הסתיים הבית האחרון בשירת חייך - "שירת דבורה". נגאלת מייסוריך, ממחלתך הקשה. בשירת דבורה הנביאה, היא מהללת את ד' על ניצחון עם ישראל במלחמה. גם את זכית לנצח במלחמות המשמעותיות בחייך:

הצלחת לממש את שירת דבורה ככתוב: "עד שְקַמְתִּי דבורה שְקַמְתִּי אם בישראל". שיקמת את עצמך והפכת לאם בישראל ובשלוחות. יחד עם יהודה, ידיד הנפש שלך, העמדת צאצאים הרבה שבתקופה האחרונה לימדוני פרק מאלף בהליכות כיבוד אב ואם.

כמו כן, התגברת על מחלה קשה בעברך וזכינו שתהיי איתנו שנים רבות ובבריאות טובה. בנימה אישית אני רוצה להיפרד ממך ולהגיד לך וליהודה תודה. כבת כיתה של עמליה, בתכם, הייתם עבורי בית שני. דבורה הייתה לי מורה לתפירה וסריגה, אפילו מגירה אישית הייתה לי בביתכם, אותה, דבורה, הזכרת לי לבוא לנקות בכל פסח. ביתכם היה תמיד חם, מזמין וצנוע מאין כמותו.

ליהודה, עפרה, ענת, עמליה, עודד ועידית אנו מחבקים אתכם בשעה קשה זו. עברתם תקופה לא קלה ואנו מאחלים לכם ימים שקטים יותר. יהיו הזיכרונות היפים, המשפחה המלוכדת וכאמור ניצחונותיה של אמא לניחומים עבורכם.

נוחי בשלום דבורל"ה היקרה באדמת שלוחות שכה אהבת.

יהי זכרך ברוך.

הספד לאמא / הבת ענת

אמא יקרה שלנו, היית אתמול איתנו בסעודת ליל שבת, שרנו שירי שבת, אמרנו דבר תורה, סיימנו לברך את ברכת המזון ובורא העולם החליט שזה הרגע המתאים להיפרד מאיתנו, הוא רוצה אותך לידו.

בתקופה האחרונה סבלת מאוד ועכשיו נגאלת מייסוריך, והגעת אל המנוחה והנחלה. בחודשים האחרונים, סעדנו אותך וראינו כמה קשה לך להשלים עם המצב שאת לא יכולה לקום, להתלבש לבד, להכין לנו את עוגות השמרים שכה אהבנו. סבלת בשקט אף דמעה לא הורדת. כך גם לימדת אותנו להראות שלא כואב, להתגבר על הכול, להיות חזקים ונחושים.

אמא, ילדותך לא הייתה קלה. הוגלית לסיביר למחנות עבודה, עלית ארצה עם ילדי טהרן לאחר שאיבדת הורים וחלק ממשפחתך, הגעת לבית האהבה שבקרית ביאליק ומשם לכפר הנוער הדתי ולאחר מכן לשלוחות.

לפני כ-12 שנה נפרדת מאחיך שלמה, אח"כ מדובל"ה ולפני כארבע שנים מאחותך הבכורה יהודית, שלקחה את המשימה להיות האמא אחרי שנשאתם לבד.

את אבא הכרת בכפר הנוער הדתי ובשנת 1949 הגעתם לשלוחות, התחתנתם, הקמתם משפחה, 5 ילדים, נכדים, זכית גם לראות נינים. המשפט המנצח שלך היה בגאווה "אני את הגרמנים ניצחתי בכך שהקמתי את משפחתי הענפה". התגאית בכולנו. עם כל אורח שנכנס לביתנו, ישבת איתנו עם אלבומי התמונות כדי להראות לו את המשפחה... את התגאית בנו ואנחנו בך, בכל הכישרונות והמידות שלך: תפירה, סריגה, רקמה, הכנסת אורחים, סובלנות, והסעודה השלישית בשבת שתמיד חיכינו לה עם השירים שאהבנו.

אמא, את שתמיד ידעת לעזור לאחרים בכל עת, אם בצד החומרי ואם במתן יעוץ מחכמתך ומניסיון חיך. כמה קשה היה לראות את פניך בחודשים האחרונים. כבר לא יכולה לארח אותנו, להכין לנו את מה שכל כך אהבנו. ולקבל את פנינו בשמחה.

קוויונו והתפללנו שתספיקי להיות איתנו בחתונת נכדך יאיר יואל, שתתקיים אי"ה מחר.

אמא יש עוד כל כך הרבה לספר עליך אבל אבא תמיד ביקש שנהיה צנועים, אז נוחי לך בשקט ובשלווה על רגבי אדמת הקיבוץ שהקמת עם אבא וחבריך, הקיבוץ שכל כך אהבת, ובו עבדת בהקמת גדרות, בעבודה בגן הילדים לאורך שנים, במחסן הבגדים הלבשת את ילדי הקיבוץ בתפירת הבגדים שתפרת במו ידיך, ובשנים האחרונות בתיקונים לכל החברים.

סמלי הוא הדבר שנפרדת מאיתנו בשבת זו, עת סיימנו לקרא את ספר ויקרא שהפסוק האחרון שלו "אלה המצוות אשר ציווה ד' את משה אל בני ישראל במדבר סיני".

אמא, אנו נמשיך בדרכיך, שמרי עלינו מלמעלה, כי יש לך משפחה גדולה, שבזכותך ממשיכה לצמוח. היי סמוכה ובטוחה שנמשיך לדאוג לאבא.

בשמך ובשם המשפחה אנו מודים לכל אלה שטיפלו בך, לצוות הבריאות של הקיבוץ, לצוות ההוספיס, ד"ר לב ולאחות רוני, ולמטפלת וורה שטיפלה בך במסירות אין קץ.

אוהבים אותך ילדיך נכדיך, וניניך.

הספד לאמא / הבן עודד

אמא יקרה!

תודה לך על הכל. על הסבלנות, על ההבנה, על הרקמות, על הסריגות, על כל שקיות הטלית והתפילין שרקמת לי ולכל החתנים והנכדים שלך.

על כל תיקוני הבגדים שהיינו מביאים לך לתקן. אמא, שחברותיה היו קוראות לה דבורה"ה. תמיד הייתה גאה שיש לי את הידיים שלה.

מאז שברחה מהתופת באירופה היו לה חיים יפים עד כמה שאפשר, לילדה בלי הורים. הלכה לבית ספר, הקימו קיבוץ, הקימו משפחה לתפארת שמאוד הייתה גאה בה.

לצערנו לאחר שחלתה, בעיקר בשנה האחרונה היא סבלה. ופה המקום שאני רוצה להודות לאחיותיי, בעיקר לעפרה, עידית וענת, שעליהן נפל עיקר העול והדאגה לאמא. הן היו בקשר יום יומי עם אמא וורה, המטפלת. תודה גם לך ורה. תודה גם לצוות הרפואי של שלוחות ולד"ר לב רוני האחות.

וכן, תודה לכל הנכדים שתמכו בנו ועזרו לנו בטיפול באמא, בעיקר - נועה, ניצן והדס.

לך אבא יקר תהיה חזק ותמשיך להיות חביב לנכדיך הרבים ולניניך.

כולנו אוהבים אותך.

הספד לסבתא דבורה / הנכד דותן

הגאווה שלנו, סבתא, החלה בגיל קטן מאוד. לימדת אותנו איך לרקום בחתיכות קרטון דמויות וחיות, ורבנו מי יחזיק לך את כדורי הצמר הרכים בזמן שסרגת סוודר לנכד זה או אחר, תוך כדי ציפיה בספורט עם סבא.

תמונה עם כל נכדה ונכד בעליה לאוטובוס ביומנו הראשון בכיתה א' הייתה חובה מבחינתך בכל אלבום. בבגרותנו, כשהחלה להתנדנד השן הראשונה, היינו עומדים אצלך בתור לעקירות. עשית זאת כמו רופאת שיניים מדופלמת, ללא חשש. על הבכי והכאב שלנו פיצית בקרחון בטעם תפוזים שהכנת מבעוד מועד.

את 'סגולותיו' של התלת-אופן בדקנו עד קצה היכולת, וכשקיבלנו אישור ממך היינו קופצים על המציאה ורוכבים 3 נכדים על 2 גלגלים במדרכות המשק.

בשנת בר המצווה - בדומה להתרגשות לקראת הקריאה בתורה - התרגשנו ויחלנו לקבל ממך את כיוסי הטלית והתפילין עם אותיות שמנו ורקמה מיוחדת המסמלת אותנו בעיניך. מסורת שאין שניה לה.

לארוחות הערב בביתכם היינו מתקשרים להזמין עצמנו תמיד ברגע האחרון. מיד סבא היה נשאל אם יש מספיק פרוסות לחם. לא חשובה מה הייתה תשובתו, בסיום השיחה היית עולה על ה'פרארי' ומביאה מחדר האוכל כיכר לחם, גבינה צהובה, עגבנייה ומלפפון.

עם הגעתי ממוסקבה לביקורים בקיבוץ, היינו הולכים לקנות שוקולד 'השחר' או 'נוטלה'. לא היית נותנת לי לטוס בחזרה בלי קופסא אחת לפחות, גם אם היה צריך להעיר מישהו ולפתוח את המכולת במיוחד בשבילי. דאגת להמתיק לי את החיים הרחוקים מהמשפחה.

בדרכך השקטה והיעילה עשית הכל בשביל המשפחה הרחבה וזו הייתה גאווה - "סבתא שלי לימדה אותי, סבתא תפרה לי, סבתא אפתה לי ועוד אינסוף - סבתא וסבתא..."

'גברת פלפלת' דנה קראה לך כשלאראשונה הגיעה עימי לקיבוץ לפני 9 שנים. לא בזבזת רגע אחד, תפסת את ידה, יצאתן מהבית וברגל עשית לה סיבוב דאווין בגאווה בכל רחבי המשק, כאילו את בת 18 המשוויצה בפני החבר החדש שלה.

כשנולדו ילדינו, תפרת להם סינרים מיוחדים - סינרי סבתא דבורה - כל מי שראה אותם התפעל מהיעילות ומהפשטות שלהם. כזו את היית סבתא - פשוטה, שקטה ומיוחדת.

בערב שישי האחרון, המתנת עד שנסיים את 'יה ריבון עולם' וברכת המזון. לפתע הזלת עלינו דמעה גדולה ונשמת את נשמתך האחרונה בגאווה. צדיקה.

היום את עולה לגן העדן, לפגוש את שלמה, דב ויהודית זכרם לברכה, בטח תאפי להם עוגת רולדה או שמרים עם הרבה סוכר.

מ'קהלת' פרק ג' - "לכל זמן. עת לטעת ועת לעקור נטוע, עת לפרוץ ועת לבנות, עת לבכות ועת לשחוק, עת לבקש ועת לאבד, עת לקרוע ועת לתפור עת ללדת ועת למות".

נוחי בשלום על משכבך סבתא יקרה.

אוהבים וגאים מאוד. סליחה אם פגענו. הנכדים והנינים.

הספד לסבתא דבורה / הנכדה ניצן

סבא דרש ממני דבר אחד - שיהיה בקצרה! ולמרות שיש לי המון מה לומר אשתדל לקצר.

סבתא, אני רוצה להיפרד ממך כאן ולחלוק לך כבוד. וגם קצת להזכיר לעצמי (כי כשהדברים כתובים ונאמרים בקול הם מקבלים משמעות) מי את, מה היית בשבילי ועל הזכות שניתנה לי להיות נכדתך.

מודה לך סבתא על כל השנים בהם היית חלק בלתי נפרד מחיי. יום-יום בילדותי ובגרותי, גרתי ממש לידך. האמת שלא הערכתי את זה מספיק, אבל עכשיו אני נזכרת בכל הטוב הזה, כל הדברים שעשית בשבילי ובכלל לכל הסובבים אותך ומודה לך עליהם. למדתי המון מאישיותך הצנועה והטובה.

למדתי ממך סבתא מהי דאגה, כזו שטומנת בחובה אהבת אדם תוך הסתכלות וחשיבה על הפרט בכל עת. דאגה לאבא שלי, שלא אוכל עוגות (למרות שכבר מזמן כן...). ובכל זאת לרוץ כל יום שיש ולבחור לו את התפוח הכי עסיסי בכול-בו כדי שיהיה לו מה לאכול.

דאגה למור, לשמור לה בכל שבוע ושבוע את העיתון "את" שהיא כ"כ אוהבת ולדאוג שאף אחד לא לוקח לה אותו (ניסיתי כמה פעמים ולא הצלחתי), וברגע שנכנסה לביתך להגיש לה אותו בחיוך גדול. לחשוב עלי בכל כתבה שקראת בעיתון שקשורה ליוצאי אתיופיה או בכלל לחינוך, לשמור אותה ולהראות לי ברגע שניפגש עם המילים: "קראתי משהו שיעניין אותך, את חייבת לקרוא את זה".

לדאוג לנכדייך ונינייך הקטנים, שלא יודעים לפצח גרעינים אבל נורא רוצים לאכול אותם, אז לפצח בשבילם - כמה פשוט!

לדעת איזה משקה כל ילד, נכד, נין מעדיף וכשהוא מגיע לביקור מיד, אפילו לפני שאומר שלום, לקום ממקומך ולהכין לו בדיוק כמו שהוא אוהב.

לזכור איזה עוגה כל אחד מאיתנו הכי אוהב ולאפות אותה כשהוא מגיע לשבת.

לדאוג לנו לתיקונים של כל הבגדים. עם מספר כה רב של נכדים התיקונים לא הפסיקו לזרום אלייך, אבל תמיד הכנת אותם בדיוקנות ובזריזות.

לפני שטסתי למסע לפולין ביקשו ממני לכתוב מה החלום שלי. החלום היה שסבא יהודה יבוא איתו למסע. כמובן שהוא לא הגיע, אבל בסרט מרגש שהכינה לי חברה לכיתה הוא היה, וגם את היית שם. כמו תמיד, בצניעותך, לא רצית לדבר. אבל אחרי לחצים רבים אמרת משפט אחד: "28 נכדים, נינה אחת, זו הנקמה שלי בהם". (מאז התרבינו מאוד וזכית לראות עוד נינים בחייך ולהתגאות בהם).

עכשיו, כשאת משוחררת מהסבל, שהיה מנת חלקך בתקופה האחרונה. את יכולה לנוח (למרות שאת לא אוהבת ותמיד חייבת לפעול ולעזור). אבל אני מבקשת, שבי, תנחמי ותחייכי חיוך ענק. תסתכלי עלינו פה, המשפחה שלך, שהקמת יחד עם סבא ותהיי גאה בך. אנחנו מי שאנחנו הרבה בזכותך, הערכים הטובים שהנחלת לנו, שינקנו ממך.

מבטיחה באופן אישי להעביר את כל אלו: האהבה, הרוך, החום, ראיית הפרט, הנתינה האינסופית, הסבלנות ולזכור תמיד ששאבתי אותם ממך ואת היית המורה שלימדה אותי את כל אלו, בדרך המיוחדת שלה - בדוגמא אישית, צניעות ושלווה עוצמתית.

סבתא,

בתקופה בה חלית היה לי מאוד קשה להיות איתך, לראות אותך סובלת ואת מצבך המדרדר. בין היתר בגלל שרציתי לזכור את הסבתא הפעלתנית והחייכנית שכ"כ אהבתי. אני מבקשת סליחה שלא הצלחתי להיות ולעזור ובחרתי להתרחק. ולוקחת על עצמי להיות בת ונכדה טובה יותר, טובה בדיוק כמו הסבתא שהייתה לי.

אני אוהבת אותך, נוחי על משכבך בשלום.

סבתא דבורה / טל הנכדה

איזה ידיים היו לך, סבתא,
לכל דבר מצאת פתרון.
לימדת אותי, סבתא,
מבחינתך זה היה כ"כ טבעי,
ורק צריך לחשוב בהגיון.

סבתא היא תופרת
ובעבר, כך שמעתי, הייתה גם גננת.
סבתא דבורה הייתה סבתא נהדרת,
סבתא לא רגילה שעל אופניים רוכבת.
תמיד הייתי כ"כ גאה בך, סבתא,
שהיית כזאת 'קולית' וצעירה,
הסבתא מהקיבוץ שגם שוחה בבריכה!

להכין צמיד מחוטים, פונפון מצמר
וגם תמונת פייטים.
כמה שהתרגשתי וחיכיתי בכל פעם
ואת מעולם לא אכזבת,
תמיד הגית ויזמת עוד ועוד.

סבתא,
את היית סמל לחריצות והתמדה,
הכל מתקתקת.
עושה מהר ובזריזות
אבל כמובן, הרי זה ברור- את הכל ביסודיות.

הרגעים שהכי אהבתי איתך, סבתא,
היו בשבת, כשהיית מסדרת את הבית
עוד לפני שכולם היו מגיעים,
אני תמיד הייתי מהמקדימים.
ואז היה לנו רגע מיוחד,
כשזו רק את ואני. אחת על אחת.

סבתא, את היית קטנטונת,
אבל עם לב כה רחב.
לארוחת ארבע.
תמיד מוכנה לסייע ולהושיט עזרה,
וזה לא היה משנה למי- זר, חברים או משפחה.

היינו מדברות, היית שואלת ומספרת,
ותוך כדי כמובן את הכל מסדרת.
מזיזה את הספה, פורסת מפה,
עורכת שולחן עם סוכר, חלב ועוגה.

בקצב שלך, בשקט ובענווה, בצניעות ותמיד באהבה.

וגם במותך סבתא, נתת את חותמך .
ציוות לנו את החיים כאשר היום ועכשיו
ומחר בחתונת אחי יאיר אנחנו רוקדים

כי זו את סבתא, שלא תתני לנו יותר מידי
אבל זה כ"כ מוזר וכ"כ מבלבל.

ואיך שבעה היא גם שבע ברכות ?
ומה עכשיו בעצם, לשמוח או לבכות ?
ועכשיו, כשאת בשמיים וכשאת כבר לא איתנו,
אולי דווקא עכשיו, סבתא, התמלי לשמוח בשמחתנו?

לימדת אותנו, את תמצית החיים .
לחיות, לנצל ולתפוס את הרגע ,
לא לבזבז זמן, לחיות את הכאן והעכשיו .
עם חיוך מלא על השפתיים
וניצוץ של חריצות בעיניים .
בנחישות ועקשנות, להילחם ולא לוותר
לאהוב את החיים- יותר מכל דבר אחר.

אבל גם למות צריך לדעת .
ואת חיכית לרגע הנכון והמתאים.

ואת זה, סבתא, באופן אישי אזכור לעולמים .

את כבר היית, ועודך חסרה לנו, סבתא .

נוחי על משכבך בשלום.

סבתא, כל חייך היית כזאת חיונית,
טרפת את החיים .
אותך אנו קוברים,
וחוגגים.

סוללת אנרג'ייזר אבל כזו משוכללת,
להתאבל,
אחת שלא נגמרת, לא נחה, לא מתעייפת .

רק לאחרונה, עת פקדה אותך, שוב,
המחלה הקטלנית והארורה .

וגם אחרי שחלית לא הסכמת להרפות או להרים ידיים .
היה לך ברור שאת נלחמת ולא מוותרת,
כולנו עדים .

את רצית, ואהבת את החיים.

את היית בלתי מנוצחת,
בלתי שבירה.

ואני מוכנה להישבע, סבתא,
כי אילולא המחלה,

כולנו היינו בטוחים שלנצח
את תהיי חיה וקיימא .

הקושי היה לראות אותך נובלת וקמלה
אישיות שכמוך, מתעקשת, לוחמת .

על אף שאת מאוד מאוד סובלת .

והאבל עלייך, סבתא,

היה עוד בחייך,

כי המוות עשה איתך בסה"כ חסד

כשגאל אותך מייסוריך .

וזה כ"כ מוזר, סבתא, להגיע אליכם לבית,
ואת לא מסתובבת, ולא מסדרת .

ואין אותך, סבתא,

שיודעת בלי להסתבך

לשלוף את הדבר הנחוץ

בדיוק ממקומו - הארון, השידה או המגירה .

לזכרה של דבורה צונץ ... שכנה יקרה / שלומית תורן

יום שמשי בהיר

מידי יום ביומו

משקה את הפרחים הרעננים.

נותנת בהם צבע,

נותנת בהם תקווה.

במתיקות וזיו משקה את הפרחים

מידי יום ביומו

עם חיוך של בוקר

ולב מלא שמחה

נותנת לפרחים חיות ואהבה.

וביום אחד

הפרחים כבר נבולים.

וביום אחד

הפרחים שוקעים.

וביום אחד

הפרחים יבשים.

וגינתך ריקה ושוממה

ורק אדמה

ואת כבר אינך....

מועדת תרבות

זמן תודות -

תודה לאבי גודמן שהביא להקרנה את הסרט המרגש "לבד על החומות" לכבוד יום ירושלים, תודה לשושנה לייטנר, ג'ק לב, אברהם ביאלה, יהודה וחוה ורקר על הסיפורים הירושלמים היפים.

מצ"ב תכנית השבת שוועדת תרבות מארגנת.

שעות התפילה כרגיל לפי הפרסום של ועדת בית הכנסת.

"קבלת השבת" שלנו היא מוזיקאלית, תתקיים בע"ה בין 16:45 ל - 18:00 לפני כניסת השבת והיא אינה באה להקדים את כניסת השבת.

שישבת חגיגי שבת פי' "במדבר"

69

לשלוחות
חג המשק
סיון תשע"ז

מה בתוכנית

יום שישי בשעה 16:45 על דשא בית הכנסת
קבלת שבת עם להקת "פרשת דרכים"

נכנסים לאווירת השבת עם שיר ומדרש

חוגגים את פתיחת שנת ה' - 70 לשלוחות.

שבת לאחר תפילת מוסף: מתחת לחדר האוכל

קידוש חגיגי

בשעות אחה"צ בין 17:00 ל 19:00

המוזאון פתוח הצריף הירוק והבשונדה ליד פינת החי

ובשעה 18:30 התכנסות על הדשאים לפי קבוצות

סעודה שלישית

בהזמנות אישיות שנחלק לתאי הדואר יהיה רשום
מיקום הקבוצה האישית של כל אחד לסעודה שלישית
ההזמנות תחולקנה לתאים עד יום רביעי בערב

שבת שלום ויום הולדת שמח לכל בית שלוחות

הצוות המארגן: חווה אדלר, יהואל נודי, עליזה גלבוע / ו. תרבות.

פרשת דרכים נפגשים באמצע הדרך

מופע מוזיקלי המחבר
בין המילים העתיקות של פעם
ללחן המתחדש של היום

המופע פרשת דרכים הוא מפגש של תוכן ורוח
דרך שיח, ניגון ושירה עברית סביב מעגל השנה
היהודי ופרשיות השבוע

הלהקה מתארכת אצלנו ביום שישי א' רח סיון
לפני כניסת השבת / בשעה 16:45 / על הדשא ליד בית הכנסת.
עושים הפסקה בהכנות לשבת ובאים לשמוע לשיר וליהנות

הרכב פרשת דרכים

הנחיה ושירה | נתנאל פרנשטיין, גיטרה קלאסית ושירה | יוחאי בשן, חלילים וכלי הקשה | אברהם זלנבסקי

שבת שלום - עליזה.

הודעות מועדת 'בית הכנסת'

א. חברים יקרים. לפני שנים זכינו, ב"ה, לחדש את ריהוט בית הכנסת שלנו. על מנת להנגיש את עזרת הנשים, עבור חברות המתקשות לעלות לעזרת הנשים העליונה, נבנתה מחיצה בחלקה האחורי של עזרת הגברים. מחיצה זו, לצערנו, לא הושלמה וחלקה התחתון נותר פתוח. במשך זמן רב, הונח וילון לאורך המחיצה, אך וילון ארעי זה, מטבע הדברים, לא היווה פתרון של קבע. לאור פניות של חברות וחברים למועדת בית הכנסת, הוחלט לסיים את המלאכה ולהשלים את חלקה התחתון של המחיצה. על חלקה העליון של המחיצה הדקורטיבית, מצדה של עזרת הנשים, נוספו 3 וילונות הזזה אופציונאליים (וילון נפרד, לכל אחת משורות הספסלים), על מנת לאפשר בשעת התפילה, לחברות החפצות בכך, לעשות בהן שימוש. המחיצה הקדמית בחזית, הפונה לארון הקודש, נותרה ללא כל שינוי.

ב. השבוע התקיימה פגישה עם נציגי ההורים הצעירים, בנושא 'תפילת הילדים' בשלוחות. התרגשות גדולה, מידי שבת בשבתו, למראה ילדינו הנאספים בבית המדרש לתפילה. יישר כוח גדול לכל העושים במלאכה, להורים היקרים ובעיקר לכם, ילדינו המתוקים על התמדתכם בכך. "אין העולם מתקיים אלא בשביל הבל פיהם של תינוקות של בית רבן". אשרינו שזכינו בכך!... במהלך הפגישה, פנתה הועדה להורים בבקשה לדחות את תפילת הילדים ברבע שעה משיקולים שונים (טכניים ומהותיים) וביניהם, על מנת לאפשר להורים המעוניינים בכך, להצטרף לתפילה עם ילדיהם בתום תפילת מוסף. החל משבת הבאה, תפילת הילדים תתחיל בתום התפילה בבית הכנסת.

ג. בחג השבועות יתארח הרב עמיהוד גלזר. מרצה לתנ"ך ומחבר הספר "עמודי הוד". הרב יעביר שני שיעורים בבית הכנסת בשלוחות. בליל החג (בשעה 00:15) ושיעור נוסף בבוקר, בתום התפילה (בשעה 10:45). (הרב עמיהוד, הוא אביה של אסתר קליינמן, משלפים). נושאי השיעורים מפורטים בלוח הזמנים שיחולק לחברים. הציבור מוזמן.

בברכת חג שבועות שמח - שמעון והועדה.

מועדת בנים

ליל שבועות - הלימוד יתקיים בבית דורות

יעקב נוקד	- 23.15
שמיר חייקין	- 00.00
הרב מיכאל.	- 01.00

יהיה מעניין וטעים...

ברכות - לאביתר הדסי לקבלת מצטיין בסיסי! גאים בכך.

חג שבועות שמח - חנן והועדה.

מהמרפאה

ביום שני (29.5) ד' סיון - 7.30 - 8.15 - בדיקות מעבדה.

10.00-12.30 - קבלת אחות כרגיל.

ביום שלישי (30.5) ה' סיון - ערב חג - 9.00-12.00 - קבלת אחות.

* שאר השבוע כרגיל.

* רופא מחליף בימים שני ושישי.

לפי הנחיית בית המרקחת, מעתה תרופות נרקוטיות (ריטלין לסוגיו, משככי כאבים וכו') לא ניתן להעביר עם נהג בית. צריך ללכת עצמאית עם המרשם וכמובן עם כרטיס המגנטי לבית המרקחת בבית שאן.

חג שמח - חגית.

שכנינו היקרים,
שלוחות ורשפים

הנכם מוזמנים לחגיגת השבועות של שלפים

ביום ראשון הקרוב
ג' סיוון 28/5

בשעה 19:00 טקס שבועות בפינת ישיבה הקהילתית.
ברכות, הופעות,
ונטיעות ראשונות בשלפים

* לאחר סיום הטקס נשב יחד על המחצלות לארוחת ערב (כל משפחה מביאה מהבית)

משולחנה של מזכירת הפנים

"גגות של בנינים ואבן מסותתת
וברחובות המיית שלוה כמוסה.
ומשבים רעננים, צמרת מרטטת,
וצחוק בחצרות בינות חבלי כביסה.

זאת ירושלים של אבני החושן
זאת ירושלים הבנויה לתלפיות.
זאת ירושלים של אבני החושן
זאת ירושלים הבנויה לתלפיות.

מאה לה שערים, סביבה עצי הזית,
בסמטאות זרקה כבר השיבה.
ומתנגנים המזמורים מעבר הר הבית.
בדרך היורדת אל המצלבה.

זאת ירושלים של אבני החושן...

וקול המואזין עולה מן הצריח,
מכנסיות עונים פעמונים.
ונער קט עם התפילין את תפילתו שוטח,
ומתמזגים מעל העיר הניגונים." / איתן פרץ.

פתחנו את השבוע בפרידה מחברתנו דבור'לה צונץ שהלכה לעולמה אחרי מחלה קשה.
חיוכה המאיר, כמו גם ידיה המוכשרות שאחזו בביטחון במכונת התפירה ומצאו פתרון לכל
קרע/תפר/מכפלת או כפתור שנפל יחסרו לנו מאוד. אנו מחבקים את יהודה ואת כל
המשפחה הענפה.

פורום מזכירים ומנהלי קהילה של הקב"ד - הפורום התקיים הפעם במעלה גלבע. פתחנו את היום בביקור במרכז המבקרים החדש "חוות הרוח" ושמענו מפי דובי מילר על מיזמי האנרגיה של מעלה גלבע. בהמשך עסקנו בדינמיקה שבין משק וקהילה ובמורכבות בקיבוצים בהם קיימת אגודה קהילתית לצד אגש"ח (אגודה שיתופית חקלאית) ועל "בניית הסכמות" ככלי ליצירת דיאלוג ושיתוף של בעלי האינטרסים השונים בקהילה/משק. זכינו ליהנות מארוחת צהריים באירוח של ישיבת מעלה גלבע ומפינוק של רעיה, האחראית על המטבח. תודה לשוקי קרביץ וליריב קרין על האירוח.

יום ירושלים - בערבו של יום שני נפגשנו בבית דורות לציון יום ירושלים. שמענו חוויות וסיפורים מחברים על ירושלים, טרם הקמת המדינה וטרם מלחמת ששת הימים. בהנחיית אבי גודמן צפינו בסרט "לבד על החומות" - סרט דוקומנטרי מעורר ומטלטל, המספר את סיפור גבורתם ההרואי של תושבי ולוחמי הרובע בתקופה שבין הקמת המדינה ועד למאי 1948 עת נפילת הרובע ע"י הירדנים. בערב יום שלישי התקיימה בבית הכנסת תפילה חגיגת ליום ירושלים עם פרץ ריקודים ספונטני. חברי שלוחות שלחמו במלחמת ששת הימים על כיבוש ירושלים השתתפו ביומיים ארוכים ומרגשים בירושלים שכללו טקסים ומפגשים עם רעים לנשק, לציון 50 שנה לשחרור ירושלים.

עונת החתונות - אי"ה אנו פותחים בשבוע הקרוב את עונת החתונות בשלוחות. ביום חמישי ז' בסיוון (1.6) נחגוג עם משפחת לרנר את חתונתם של תפארת ואוהד. ביום ראשון א' תמוז (25.6) נחגוג עם משפחת וקסמן את חתונתם של תהילה ובן. גם השנה טובה אהרוני ממשיכה במסורת ומנצחת על ארגון החתונות. כנהוג בשלוחות הציבור מוזמן לסייע בסידור ועריכת שולחנות. מזל טוב למשפחות. בנוסף, בשל שמחת החתונה יתכן ויהיה רעש של שמחה שיגלוש לתוך הלילה, אנו מתנצלים מראש ומצפים להבנה. לא בכל שבוע חוגגים חתונה בשלוחות.

בריכת נוי - העבודות בבריכת נוי קרובות לסיום. כחלק מחגיגות השבת - יום הולדת לשלוחות נחגוג את חנוכת הבריכה בקידוש שיתקיים לאחר תפילת מוסף. תודה גדולה לאברמל'ה וחיימק'ה שכטר שלא ויתרו, האמינו ופעלו להקמת הבריכה מחדש. מעורר השראה לראות אחים שעברו כבר את גיל 70 עם מעדרים בידיים, סוחבים אבנים גדולות, מזיזים, מותחים, מתייעצים ביניהם. אשרינו. **כמה בקשות חשובות!! - כדי שביחד נוכל לשמור על הבריכה! נא לא לזרוק אבנים וחפצים לבריכה. נא לא להיכנס למים. נא לא לעלות על המפל.**

השבת נחגוג אי"ה יום הולדת - יום הולדת 69 לשלוחות. הסידורים האחרונים כבר הושלמו, ההתרגשות באוויר כבר ניכרת והציפייה גדולה להתחלת החגיגה. אני מאחלת לכולנו שבת חגיגית ומהנה. מזל טוב! **שימו לב - ארוחת צהריים בחדר - האוכל בשעה 11:45.** שבת שלום - רותם.

שעות הארוחות בחדר-האוכל
ליל שבת מיד לאחר התפילה
שבת צהריים 11:45.

שבת - שלום

חודש - טוב

חג שבועות - שמח

מזל - טוב לכל בית שלוחות

לפגש אפס!

מצורבות חברתית

לפעמים החלק הקשה ביותר בהנעת יוזמה חברתית הוא שלב החיפוש – מה מתאים לקיבוץ שלי? מה יגייס אנשים וילהיב אותם? והכי חשוב – מה ישאיר אותם נלהבים ומגויסים? בקהילת מעלה גלבע מתחבטים בימים אלה בשאלות הללו. לשם כך נפגשו השבוע כ-40 איש ואישה שבחרו לקחת חלק בחשיבה משותפת על יוזמה קהילתית. למפגש הוזמנו גם נציגים מבארות יצחק שהציגו שני מיזמים – האחד ותיק – שיפוץ בתים למשפחות מעוטות יכולת, והשני – חתונות קהילתיות עליהן דיווחנו בעמודי"שים קודמים. כמו כן הוזמנו שתי מובילות של בתים לבעלי צרכים מיוחדים – נעה קליין מעין הנצי"ב ואביטל הכרמי מקיבוץ מירב. כל אחד מהאורחים סיפר בקצרה על המיזם, על תהליך הקמתו, ובעיקר על מידת ההתגייסות של הקיבוץ/קהילה. היה מרשים, מרגש ומעורר השראה. לאחר דיון, שאלות ותהיות הוחלט להתכנס שוב ולאפשר לימשוגעים לדבר – מי שמאמין ורוצה לקדם בעצמו את אחד מהפרויקטים שהוצגו או פרויקט אחר, לבוא לפני הקהילה ולשכנע בהסברים מנומקים ובאותות ומופתים – למה למיזם שלו יש עדיפות והיתכנות. זוהי רק ההתחלה. נציגי התנועה – יצחק קרליבך, וריבה פריד שהוזמנו למפגש תמכו ועודדו את המהלך תוך הצהרה שהתנועה נכונה לסייע ולתמוך בו ובהקמת המיזם. ואם במעורבות עסקינן – בימים אלה פורסם יום למידה נוסף של 'קיבוצניקים עם החברה'. ביום חמישי, 15.6, בקיבוץ גזר. אנחנו נהיה שם. ואתם?

אנכ"לית חדשה למרכז הרצוג

אנו שמחים לבשר ששרה עברון נבחרה כמנכ"לית החדשה למרכז יעקב הרצוג. שרה היא חברת קיבוץ סעד נשואה ואם לחמישה, אשת חינוך ותיקה וניהלה בעבר את בית הספר העל יסודי בקבוצת יבנה, את חטיבת התיכון בקבוצת יבנה ואת קהילת סעד. בשנתיים האחרונות עמדה שרה, בראש האגף הכללי של מנהל החינוך בירושלים ורכשה ניסיון רב בעשייה וניהול חינוכי. בכך מסתיים תהליך איתור ממושך ומעניין. למדנו שאנשים טובים ובעלי יכולת מתוך התנועה ומחוצה לה, רואים במרכז הרצוג מקום חשוב ובעל ערך ורוצים להיות שותפים בפעילותו ובצמיחתו. ושמחנו לבחור בחברה מתוך התנועה, כמתאימה ביותר לתפקיד. שרה תיכנס לתפקידה בעז"ה לאחר הקיץ לקראת החגים, בפניה עומדים אתגרים והזדמנויות חדשות שנרחיב עליהם בעתיד. עד לכניסת שרה, ימשיך נח חיות, המנכ"ל הנוכחי לנהל את המרכז ביד רמה ובמסירות, כפי שעשה בעשור האחרון. תודה גדולה לנח.

אזכרה שנתית אנדרטת הקיבוצים

השבוע התקיימה האזכרה השנתית לחללי צה"ל ונפגעי פעולות האיבה שהם בני הקיבוצים. האזכרה מתקיימת מידי שנה באנדרטה לזכר חללי הקיבוצים שברמות מנשה. באנדרטה המרשימה מונצחים יותר מ-3000 חללים בני התנועות הקיבוציות. בטקס השתתפו נציגים מתנועת הקיבוץ הדתי ושנים מהם אף שולבו באמירת תהילים ובקדיש: עדנה שוורץ-לובושיץ (פורת) מבארות יצחק שאביה, דוד מנחם שוורץ ז"ל נפל על הגנת בארות יצחק שבנגב, אמרה פרק תהילים וידידיה צור מעין הנצי"ב שאחיו, דוד צור ז"ל נהרג במלחמת יום כיפור אמר קדיש. אנו ממליצים לבקר ולכבד את זכר הנופלים באנדרטה שממוקמת באזור יפית. האנדרטה מהווה תזכורת לתרומתם של הקיבוצים בכלל ותנועת הקיבוץ הדתי בפרט – להקמה ולהמשך קיומה של מדינת ישראל.

גיוס משאבים לפרויקטים חברתיים וצרכיים

כיום כמעט בכל קיבוצינו ובמוסדות הלימוד שלנו יש פעילויות ערכיות-חברתיות המצריכות משאבים – מסגרות לילדים, לעולים, לנוער, לבעלי צרכים מיוחדים ועוד... לאור כך, ולאחר בדיקה של כמה ארגונים, החלטנו לשתף פעולה עם חברת 'אטלס' ובימים אלו אנו עובדים על יום עיון שבו אנו מבקשים להציג בפני בעלי תפקידים רלוונטיים בקיבוצים ובמוסדות הלימוד את הצורך, את האפשרויות ואת הדרכים המתאימות והמקצועיות לגיוס מימון למיזמים החברתיים, זאת באמצעות בעלי מקצוע מיומנים ואמינים וכן בעזרת חשיפה לטכנולוגיה מתאימה ומעודכנת למאה העשרים ואחת. כהמשך ישיר ליום העיון אנו רוצים לגבש קבוצה של אנשים מתאימים שתעבור קורס בסיסי מקצועי בנושא גיוס כספים. בקורס בן 5 מפגשים, ילמדו המשתתפים את התפקיד לעומק, יחשפו למגוון עדכני של דרכים ואמצעים מותאמים לצרכים השונים, יפגשו מגוון מרצים מהתחום וישמעו סיפורי הצלחה שיהוו עבורם השראה. בסופו של דבר יקבל כל אחד מהמשתתפים קוד שימוש באתר של החברה וכל המידע העדכני יהיה נגיש לו. בימים הקרובים יצא פרסום מפורט ליום העיון שמיועד כאמור לבעלי תפקידים בקיבוצים, במוסדות התנועה ובכפרי הנוער הדתיים, ועד אז רשמו לפניכם: יום ראשון, ר"ח תמוז. 25.6.

שבת לפגש – אמיתי פורת וחברי המזכירות הפעילה.